

1912

butlletí informatiu
juliol-agost 2020

Agrupació Excursionista "Catalunya"

EXCURSIONISME, PAÍS I CULTURA

SORTIDA AL SUL (foto: Carme Domenech)

CINGLES DE BERTÍ. Coll de can Tripeta (foto: Antoni Guriu)

CINGLES DE BERTÍ. Coll de can Tripeta (foto: Ángel Porras)

NOVA REPRESA

*Totes les editorials acostumen a ser opinions o reflexions,
però aquesta no vol ser cap de les dues opcions,
tan sols donar la benvinguda a tots els socis i sòcies
que quasi durant tres mesos hem estat confinats,
sense poder tenir la relació personal que estem acostumats,
el poder trobar-nos, mirant-nos els ulls, poder riure i plorar,
si cal, plegats.*

Molts de nosaltres hem mantingut, gràcies a la tecnologia, relacions mitjançant telèfon, ordinador, vídeo conferències, reunions de junta, de Ribalera, de monitors..., vídeo sopars amb cava inclòs, però ara amb aquesta:

“nueva normalidad/nova represa” tornarem retrobar-nos. Durant aquest temps hem provat noves formes de relació i alguna queda, potser a partir d'ara farem “teletreball”? Aquí ho deixo.

BENVINGUDES FAMÍLIES, SOCIS I SÒCIES

Í N D E X

- 3** EDITORIAL: Nova represa
- 4** MUNTANYA: Els Cingles de Bertí
- 6** MUNTANYA: El Puig de Sui
- 8** MUNTANYA: Les famílies al Bertí
- 9** MUNTANYA: Carros de Foc amb nens-5
- 11** MUNTANYA: Ascensió al Citlaltépetl
- 16** RECORDS: Pirineus-75
- 22** VETERANS: Retorn a la normalitat?
- 23** POESIA: Comiat a la muntanya;
A.E.C.: L'agrupa oberta

- 24** GLACERA: Miroir de l'Argentine

AGENDA D'ACTIVITATS:

- 26** CALENDARI JULIOL-AGOST
MUNTANYA: Volta pel Baix Camp
- 27** MUNTANYA: Puigmal
- 28** MUNTANYA: Cim de Pla Baguet
- 29** Campament secció de muntanya
- 30** AEC: Pagaments; Correus electrònics;
Butlletins en paper

SENDERISME

ELS CINGLES DE BERTÍ

13 de juny de 2020

Per: Conxita Güell

Dissabte tretze de juny, tretze excursionistes a punt per anar als cingles de Bertí. És la primera sortida després del confinament i la il·lusió per reprendre el contacte amb la natura i per caminar plegats es nota en l'ambient.

El grup al complet (foto: Joan Guiv)

Fem carretera cap a l'Ametlla del Vallès distribuïts en quatre cotxes. Arribem al santuari de Puiggraciós, situat en un entorn que Raimon Caselles va descriure així "... que hermós que és tot això, enmig de la mateixa feresa!" Aquest és el nostre punt de partida, però abans esmorzem.

Des de bon començament el paisatge se'ns mostra generós, obert. Veiem al fons el Tibidabo, Montjuïc i Barcelona i si enfoquem la vista cap a un altre punt distingim Sant Llorenç del Munt, a sota Sabadell i Terrassa. Algú ens ensenya el

Montseny. Aquest primer tram és una classe de geografia.

De seguida trobem els cingles que ens acompanyaran bona part del dia. Són imponents, fan respecte. Paisatge esplèndid. Miris on miris tot és verd, de tots els tons del verd. És la primavera i les pluges dels últims dies han fet la seva feina.

Hem començat caminant per una pista, més endavant l'hem deixada per agafar un caminó enmig d'alzines i aquest combinar senders pel bosc, pista més oberta i camins vora els cingles ha estat una tònica de tota l'excursió. A vegades

no és fàcil saber cap a on hem de tirar però anem ben guiats per la Rosa M. i ens en sortim de totes.

Al cap d'una estona de caminar hem trobat una balma força interessant i tot seguit un pedrot pla que sobresortia damunt del camí i on ens hi hem enfilat per fer-nos fotos.

Fa un dia esplèndid. Caminem tot xerrant i mirant a banda i banda, és ple de flors per tot arreu. La ginesta encara és groga i el Jordi recita els versos de Maragall: "La ginesta altra vegada / la ginesta amb tanta olor! / És la meva enamorada / que ve al temps de la calor." I pas rere pas ens acostem a La Trona, roca grossa que sobresurt de la cinglera, la veiem de lluny i ens impressiona. Al cap d'una estona hi serem al cap de munt. Quines vistes i quina sensació de ser dalt d'una talaia!

Quan baixem de La Trona és la una del migdia, l'hora de dinar. Fa el temps ideal per gaudir d'un àpat de carmanyola. Trobem lloc a tocar d'una casa, alguns s'hi entaulen i tot. Passem una bona estona, sense pressa.

Continuem el recorregut cap a Sant Pere de Bertí. En aquest moment ens adonem que l'excursió no serà de quatre hores, com era previst, perquè ens queda força tros per fer. Arribem a una casa on som ben rebuts, ens ofereixen aigua i conversa. Aquí tenen un rellotge de sol amb un escrit a sota que diu: Pels

camins del cel / el sol va fent via. / Mira quina hora és / i aprofita el dia.

Nosaltres aprofitem el dia però ens estिमem més no mirar quina hora és perquè comencem a notar el cansament a les cames. Si haviem de fer vuit quilòmetres fa molt que els hem deixat enrere i si eren quatre hores de ruta ja en portàvem alguna de més. S'ha de dir que el bon humor no ens ha abandonat mai.

Passem per el Clascar, un edifici d'origen antic que ha sofert canvis arquitectònics i que ara és una ruïna.

Els últims quilòmetres els fem per una pista de terra per on hi poden passar cotxes, envoltada de bosc a més no poder, és el grau Mercader que ens durà fins al Santuari.

Una excursió circular i una excursió "rodona". Tinc la impressió que tothom ha gaudit del dia i de la companyia.

foto: Joan Guiu

SENDERISME SEMPREPODEM PUIG DEL SUI (1318,5 m) (MONTSENY)

13 de juny de 2020

Per Jordina Argimon

Quan el dimecres 11 de juny vaig rebre un correu de l'Agrupada on s'anunciaven dues excursions de senderisme pel dissabte següent em vaig posar molt contenta. Després de quasi tres mesos de confinament, per fi la muntanya! I és que fins aleshores als barcelonins no ens havien permès pràcticament moure'ns de la ciutat.

Sant Elies (foto: Àngel Porras)

L'excursió dels Semprepodem era a El Sui (1318,5 m), al Montseny: 12 kilòmetres i 800 metres de desnivell i de dificultat moderada. Aquesta era la presentació. Portava un mes caminant per la ciutat a pas lleuger al matí abans de començar amb el teletreball a les 8 del matí, però seria suficient aquest entrenament?

La nit abans no podia dormir com em passava quan anava de colònies amb

l'escola. Era com començar de nou amb una activitat.

El punt de trobada era a l'Agrupada a les 7h. Catorze persones en cotxes particulars, un màxim de quatre persones per cotxe i mascareta seguint les normes motivades per la Covid 19. El segon punt de trobada ja va ser a Sant Esteve de Palautordera, en un bar on vam prendre ràpid un cafè. Vam tornar als cotxes i vam enfilars per

Turó de Samon (foto: Àngel Porras)

una carretera i camí de terra fins al final de la Urbanització Refugi del Montseny on vam començar a caminar. Primer ho vam fer per una pista i després corriol muntanya amunt fins la bonica ermita de Sant Elies. Envolats de ciclistes i senderistes vam esmorzar gaudint de les vistes del cim del mateix nom. Es notava que tothom tenia ganes de muntanya i les limitacions en els moviments i distàncies a recórrer imposades per la pandèmia van fer que durant tot el dia ens trobéssim força gent, sobretot ciclistes.

Amb la panxa plena vam anar per la carena fins al Turó del Samon (1267 m) des d'on veiem clarament el nostre destí del dia: El Sui (1318 m). Poc més per la carena i ja érem dalt.

Quina sensació de llibertat! Quines vistes! Quin plaer! Després de quasi 60 dies sense més vista que els balcons i fines-tres de les cases del davant del meu carrer, estàvem al paradís: els Pirineus empolvorinats de neu, el Turó de l'Home, el Matagalls, Collserola, el mar, la Mola, Montserrat...

Com havia enyorat aquelles sensacions!

El pícnic sota el cim i després ja vam fer la baixada pel vesant sud del Coll de Palestrins i per pista cap els cotxes de tornada. La cerveseta de rigor i cap a Barcelona.

Per unes hores vam poder oblidar els dies passats de confinament acompanyats per un magnífic dia de sol i núvols amb ventet fresquet que feia agradable la ruta. Els verds de la vegetació eren espectaculars com també ho eren la quantitat de flors que hi havia i les olors que se sentien. La natura havia estat reposant de l'impacte humà i es notava en la seva especial exuberància provocada també per les pluges abundants dels darrers dies.

El meu entrenament a la ciutat havia sigut suficient i em sentia satisfeta. Retrobar-se amb els paisatges coneguts i els companys i companyes de caminades després de tant de temps em va fer molta il·lusió i poder reprendre les sortides de l'Agrupació em fa molt feliç. Moltes gràcies Àngel per la organització i fins la propera.

LES FAMÍLIES AL BERTÍ

Per: Bernat Ruiz Soler

Dilluns, 8 de juny, entrem en fase 2

Sembla que per fi podem sortir en grups de fins a 15 persones a la muntanya. Des de la secció de muntanya proposen fer el dissabte una sortida pels cingles del Bertí des de Puiggraciós.

Miro el calendari i descobreixo sorprès (ja no ho recordava) que el diumenge 14 teníem programada la darrera sortida del grup de famílies. Ràpidament sondejo els ànims i veig que som uns quants amb ganes de sortir a escampar la boira. La mala sort és que els d'altres regions sanitàries no s'hi podran afegir.

Com que anem justos d'idees copiem la sortida del dissabte i l'adaptem al ritme dels petits.

Diumenge al matí ens trobem 4 famílies a Puiggraciós. Primer per pista i després per camí, anem seguint la cinglera per sota fins arribar al grau de Montmany, que amb 4 corbes ben traçades ens deixa pujar sor-

prementment fins a dalt del cingle. Paradeta merescuda una mica de menjar i esbarjo pels nens. Seguim la cinglera ara ja per dalt fins a la taula de pedra on ens fem la foto de rigor, i per pista acabem d'arribar fins a Sant Pere de Bertí. Parada i fonda. Dinar, jugar, tocar el cavall i visita guiada a l'ermita. Els núvols comencen a créixer, i sense encantar-nos gaire fem via pels corriols, que passant pel Castell del Clascar, ens porten fins el Grau Mercader, on ja per pista podem baixar de la cinglera i arribar sense mullar-nos fins als cotxes.

Ha estat una bona caminada, amb bona companyia, on grans i petits ens hem pogut retrobar entre nosaltres i amb la natura després d'una bona temporada.

CARROS DE FOC AMB NENS

Per: Família Fernández Nadal

CINQUÈ DIA, 03/07/2019

Des del Refugi de l'Estany Llong al Refugi de Colomina

13,5 km i 1.300 metres de desnivell acumulat

Vista des del coll de Dellui

Just per sobre del refugi de l'Estany Llong surt un camí des de la pista que comença a pujar cap a l'Estany de Dellui. El camí és en constant pujada pel mig del bosc, amb una ascensió molt còmoda, guanyant de mica en mica desnivell sense ser cansat. Quan portàvem una estona pujant vam veure l'Estany de la Llebre i la pista que travessa el planell d'Aigüestortes, on et deixen els taxis de la Vall de Boí per anar caminant fins l'Estany Llong. Semblava llunyíssim, i sobretot mooolt més baix que on érem nosaltres.

En un tres i no res vam arribar a l'Estany de Dellui. A aquella hora del matí,

amb la llum forta del sol, era una meravella veure l'efecte mirall de l'estany amb les muntanyes del voltant. Semblava un "meeting point", perquè tots els que estàvem anant pel camí ens hi aturàvem una estona a gaudir de la vista. Des d'aquí ja es veia el coll de Dellui, que era el que havíem de pujar a continuació.

Com a curiositat vam veure que a l'estany hi havia una xarxa que el travessava i un cartell indicant "estany en restauració". Com es restaura un estany? Què vol dir? Això no ho esbrinàrem fins al dia següent.

La pujada fins dalt del coll de Dellui va ser l'únic moment del dia una mica més cansat. Feia calor i es tardava una mica per arribar a dalt del coll. Vam haver de trepitjar una mica de neu, l'última vegada que en trepitjàrem durant la nostra carros de foc.

La vista des de dalt del coll és genial, amb els estanys de Cubieto i Eixero la als nostres peus. Quan hi vam arribar vam adonar-nos també d'una altra cosa: de mica en mica anaven apareixent més núvols i tenia tota la pinta que acabaria plovent. El cel era ben net en la direcció cap on anàvem, però pels costats els nú-

vols s'anaven acumulant, amb un color de pluja ben gris, i ja se sap que a muntanya el temps canvia molt ràpid.

Vam mirar d'anar a la idea i baixar ràpid el coll per continuar pel camí. La baixada és pronunciada però sense dificultat i després el camí que continua és molt senzillet. Quan vam arribar a l'estany de Mariolo vam creuar la presa per dalt del mur, on hi ha un cable d'acer fent de barana per poder travessar sense por. Vam decidir fer una petita aturada i dinar abans d'hora, abans que ens atrapés la pluja, que ja vam veure que no podríem esquivar. Ja estàvem completament rodejats de núvols de colors ben foscos. Per sort no se sentien trons i ja vam veure que no seria una tempesta elèctrica, així que una mica de pluja ja ens venia de gust, després de les calorades dels dies anteriors. I ja se sap que a tots els nens els agrada caminar sota la pluja una estona, i mullar-se el màxim possible!

Just quan vam acabar de dinar i ja havíem reprès el camí van començar a caure les primeres gotes d'aigua. Vam posar-nos els impermeables i els tapa-motxilles i vam continuar caminant. De sobte vam trobar un tram amb vies pel camí. Es tracta de les vies que feien servir quan van construir les diferents preses d'aigua, per poder portar les vagonetes amb el material.

Vam anar caminant xino-xano i jugant a fer el trenet, fins que va començar la pluja molt més forta, i fins i tot durant un

Fent el trenet per les vies minutet va caure una mica de pedra. Vam accelerar una mica el pas, però teníem ben controlat el refugi i sabíem que ens quedava molt poc temps per arribar-hi, i per tant no ens preocupava gens la pluja. Vam arribar a un punt on es veu un telefèric i aquí ja ens vam desviar, deixant les vies de les vagonetes i agafant el camí cap a l'esquerra per pujar fins al refugi de Colomina. Al cartell indicava 15 minuts però vam tardar una mica més, i és que des que es veu el refugi fins que s'hi arriba passa una bona estona.

El refugi de Colomina és el millor, o com a mínim el més còmode, de tota la carros de foc, i no només perquè tingui dutxes espaioses i sense límit de temps!!! Després de la dutxa vam sortir una mica pels voltants, a veure l'estany de Colomina i les vistes des del refugi. Aquest és el refugi situat a més alçada de tota la carros de foc, a 2.420 metres.

ASCENSIÓ AL CITLALTÉPETL

Per: Joaquim Casal Fàbrega

He tornat a Puebla, dos anys després de pujar a l'Iztaccihuatl.

Objectiu: l'ascensió al Citlaltépetl.

El cràter des de la Cima Sud

El Citlaltépetl —en llengua nàhuatl “Muntanya de l’estel”— o Pico de Orizaba és el pic més alt de Mèxic (5636 m o 5747 m, no queda clar) i el tercer de Nord-amèrica, superat només pel Denali o McKinley (Alaska) i el Mount Logan (Canadà). Està situat a l’estat de Puebla, frontera amb el d’Orizaba.

L’Oscar, el meu guia de fa dos anys, no podia acompanyar-m’hi i m’ha posat en contacte amb en Livingston Monteverde, de “Tierra Dentro Expeditions”. Com que l’ofici de guia no està regulat a Mèxic i, d’altra banda, tampoc hi ha gaire

activitat alpinística, compagina aquesta feina amb la de fer pàgines web. Ha estat als Andes de Bolívia i ha fet l’Aconcagua en solitari. Evidentment, ha pujat força vegades al Citlaltépetl.

Em recull a l’hotel el diumenge a les 4 de la tarda i marxem en cotxe. Després d’un parell d’hores arribem a Tlachichuca, on comprem aigua embotellada. A mesura que ens acostàvem a la zona del Pico, hem anat veient que la cara S està totalment desproveïda de neu: la via segueix una tartera que puja per una canal, amb eventual caiguda de pedres. Com que no és una perspectiva gaire atractiva, decidim

anar cap a la cara N., on probablement hi haurà força neu.

Sortim del poble i continuem per una pista de terra fins a prop dels 4000 m, on parem la tenda en un bosc, entre clapes de neu. Es un parc natural, però no es nota: obren molts camins, no sembla pas que respectin gaire la natura.

Caminem una horeta, per a l'aclimatació, i tornem a la tenda. Sopar ("arroz mexicano" de preparació ràpida) i a dormir: a les 9 ja som al sac. Dormo les primeres cinc hores bé, després, res.

Dilluns 28: ens aixequem sense pressa quan el sol arriba a la tenda. Una visió esplèndida del cim nevat!

Esmorzem (flocs d'ordi). Fa fred. La càmera, glaçada, no funciona. La poso una estona al sol: OK.

Pugem una mica més i deixem el cotxe on s'acaba el bosc. Continuem a peu per la pista (que arriba fins el refugi!). Queden només alguns arbres escadussers, torturats i renyocs. Ja veiem el refugi "Piedra Grande". Poc després hi arribem (una hora des del cotxe): un edifici amb capacitat per a unes 50 persones, pintat de color carabassa. A pocs metres hi ha el refugi vell, petit, metàl·lic i mig destrossat. Estem a 4200 m. Fa un dia esplèndid, molt de sol.

Al costat del refugi hi ha una sèrie de grans blocs de pedra. El van construir aquí perquè és aquí on cauen (si

El Citlaltépetl

cauen) els grans blocs? Misteri. A cada bloc hi ha làpides i creus en memòria de gent que ha mort a la muntanya.

Des d'aquí es veu el cim, tot blanc, darrere uns grans contraforts de roca.

Dinem aviat i sortim del refugi. Pugem a poc a poc fins a uns 4500 m, on descansem uns vint minuts. Es tracta d'aclimatar-nos a l'altura, que bona falta em fa. Després tornem al refugi.

Cap a les quatre de la tarda arriben un parell de canadencs, amb guia, que han fet el cim. Més tard arriben dos nord-americans, que també l'han fet; un d'ells està desfet i es posa al sac immediatament. Aquesta muntanya té molta fama a Nord-amèrica i venen força "gringos" a fer-la.

A les 6 puja un tot terreny a recollir els canadencs. Més tard en puja un altre a recollir els nord-americans. No em sembla seriós. Que la pista arribi al refugi per a casos d'emergència, d'acord, però per a pujar i baixar els alpinistes...!

Ens quedem sols al refugi en Livingston i jo. Fa fred, tant a fora com a dintre. Com que aquí no hi ha res a fer, sopem aviat i a dormir. A dormir malament, està clar: despertar-se, tornar a endormiscar-se, desvetllar-se... i anar fent.

Cap a la una ens aixequem. Mengem flocs d'ordi i poca cosa més, ens equípem i sortim (2.20 h). Porto 1,8 l de líquid per a mi i una bossa amb menjar energètic que m'ha donat en Livingston. Estem sols a la muntanya, cosa que m'agrada.

Al cap d'un quart amaguem la motxilla del menjar i els sacs entre les roques. A partir d'aquí anirem més des-cansats.

La primera investida consisteix en pujar sobre el contrafort rocós. És molt dret, però pujo bé. Anem a poc a poc. A la part de dalt hi ha el "Laberinto". Són les restes de la part inferior de la glacera de Jamapa, l'única que queda de les catorze que hi havia i que han anat desapareixent en els darrers vuitanta anys. I en els darrers deu anys, el gel que hi havia en aquesta part del recorregut ha gairebé desaparegut, deixant una sèrie d'arestes de roca arrodonides entre les quals queden petits corredors de gel i neu. Ens posem els grampons i el casc i anem pujant. La barreja de gel i neu fa que s'hagi d'estar atent: els corredors són força drets i tant als costats com al peu hi ha tot de blocs de roca. Una caiguda podria tenir conseqüències greus.

A mesura que pugem començo a notar l'altura, em costa respirar. De fet, m'hauria calgut un altre dia d'aclimatació,

Des del refugi Piedra Grande

més amunt ho pagaré.

Superant el laberint arribem al començament de la part final de l'ascensió: un pendent de neu i gel que va guanyant inclinació i porta al cim. Els primers dos terços té un pendent de 45° i la part de dalt es veu més dreta.

Anem pujant tot fent ziga-zagues, sense encordar. Li pregunto al meu guia si no seria convenient encordar-se. Resposta: "No: con la cuerda, si se cae uno caen todos"; deu tenir raó, atesa la qualitat de la neu i del gel difícilment es podria parar una caiguda. Sota la neu va apareixent el gel, sovint amb esquerdes: es tracta de la glacera, que s'enfila per la muntanya. Cal parar atenció. Noto la manca d'aclimatació: haig de parar després de cada 20 o 30 passes per a recuperar la respiració. A mesura que ascendim em vaig trobant pitjor. Estic cansat i tinc mal de cap.

La part de dalt és força dreta i sempre m'ha semblat que la passaríem desviant-nos cap a la dreta, menys pendent. Però no, l'enfilem pel dret, seguint la traça deixada pels "gringos" d'ahir. Extremo la precaució: el buit que tenim a sota és impressionant, el gel està en males condicions i una caiguda aquí seria fatal.

Finalment arribem a dalt. Som al caire del cràter. Fa set hores que hem sortit del refugi. El cràter és impressionant, amb uns 450 m de diàmetre i 300 m de pro-

funditat. La darrera erupció tingué lloc en 1846, des de llavors ha estat inactiu.

Ara estem a la "Cima Sur". El cim superior és un sortint del cràter, uns 60 m més amunt que nosaltres, a mitja hora.

Intento beure una mica de Gatorade, però em venen ganes de vomitar. Malgrat tot, m'obliga a menjar una galeta energètica (mexicana, no gaire bona). No he menjat res des del refugi, però he anat bevent. A aquesta altitud, si no ho fas et deshidrates de pressa.

Li faig notar a en Livingston que la cara **LN**, per on hem pujat, és relativament perillosa, sobre tot si es va desencordat; li pregunto si hi ha hagut algun accident. Resposta: "Sí, claro! Ahí es donde se mata la gente! Son las cruces del refugio". Sí, a prop del refugi hi ha força creus... Em diu que l'últim accident el van tenir dos russos, que van caure i es van matar.

Noto molt la falta d'aclimatació. Co-mentem la situació. Hem de baixar pel mateix lloc per on hem pujat ("donde se mata la gente"). Està clar que la baixada serà força més perillosa que la pujada. Finalment decideixo no continuar. En l'estat en què em trobo, la prudència m'indica que haig de reservar forces per al descens. Em conformo amb la Cima Sur.

El dia és esplèndid. Tenim una magnífica vista de l'Iztaccihuatl. I del Popocatepetl, fent honor al seu nom ("la

El Citlaltépetl

mntanya que treu fum"); me n'acomio mentalment, sé que no hi podré pujar mai: el gasos que desprèn el fan massa perillós.

Fem quatre fotos i comencem el descens. M'esforço en concentrar-me en els meus moviments: separo bé les cames a cada passa per a evitar el típic entrebancament del grampó amb els pantalons, tot inclinant-me exageradament cap a la paret. Tinc pressa per perdre altura; baixem a poc a poc, però sense parar. Vull sortir com més aviat millor d'aquesta zona més dreta.

De mica en mica el pendent disminueix. Finalment arribem a baix, on un pendent suau porta cap el "Laberinto".

Aquí vomito el poc que he begut i menjat al cim. Continuo trobant-me malament, però el més dur ja està fet.

Superem el Laberinto sense problemes i baixem pel contrafort. Finalment arribem al lloc on hem deixat l'equip. Descansem una mica i continuem cap el refugi.

Quan hi arribem hi trobem un grup d'americans que acaben de pujar en un 4 x 4. Venen de fer l'Iztaccihuatl, o sigui que ja estan aclimatats. Demà estaran per aquí i demà passat pujaran al cim. Venen amb una guia d'una prestigiosa companyia nord-americana i un de mexicà.

Estic desfet i em poso al sac de dormir. Dormo una horeta i em refaig. Després fem les motxilles i ens acomiadem del refugi. Baixem a poc a poc cap el cotxe. Després desfem la pista de terra i tornem cap a la civilització.

Li pregunto a en Livingston: si una caiguda a la cara N, desencordats, és molt possible que sigui fatal, com s'ho fa per saber si el client està preparat per pujar-hi? Resposta: "El Laberinto. La mitad se rajan ahí. A los otros, me los miro: si se ponen blancos, les digo que no pueden subir".

Arribats a Puebla, ens acomiadem. Estic content, m'he quedat a la Cima Sur però tot ha anat bé. Em promet que em farà arribar les fotos que m'ha fet a la cara N. Encara les espero.

Joaquim Casal i Fàbrega

Ascensió efectuada

els dies 27-29 de gener de 2008.

PIRINEUS-75 (segona part)

II Travessa Integral Pirenaica Hivernal

Febrer de 1975

Per: Albert Sambola

Zona de Tucarroya (foto: Cesc Estanyol)

ITINERARI

Els itineraris van ser prèviament estudiats, però les particularitats de certs llocs (temps meteorològic, horari, orografia, orientació...) ens els feren variar.

Fem a continuació un detall resum d'etapa per etapa, creiem molt més explícit que una gran literatura sobre el tema.

1ª ETAPA (3-2-1975)

ITINERARI: Cap d'Higuer – Fuenterrabía – Irún – San Marcial – Peñas de Haya – Ermita de San Antón – Lesaca.

RESUM: Longitud: 24,7 km. Desnivell: 961 m. Descens: 845 m. Horari: 10 h. Temperatures 16°C màx. 3°C mín. Pressió: 1024 mb.

2ª ETAPA (4-2-1975)

ITINERARI: Lesaca – Echalar – Monte Azcúa – Castell d'Izcolegui – Coll Cruz de Legate – Irurita.

RESUM: Longitud: 24,5 km. Desnivell: 735 m. Descens: 636 m. Horari: 9,50 h. Temperatures: 10°C. màx. -3°C. Min. Pressió: 1024 mb.

OBSERVACIONS: A Irurita vam trobar lloc per dormir, però no així per menjar, vam anar a Elizondo a 3 km de Irurita.

3ª ETAPA (5-2-1975)

ITINERARI: Irurita – Quinto Real – Coll de Zubiondo – Coll Urquiaga – Cases de Coll Erro – Mezquiriz – Espinal.

RESUM: Longitud: 34,5 km. Desnivell:

1.120 m. Descens: 390 m. Temperatures: 10,5°C màx 4,5°C min. Pressió: 1021 mb.
OBSERVACIONS: A Elizondo ens indicaren que és possible , en una sola etapa, anar des de Mlrurita a Roncesvalles passant per Quinto Real i el Coll de Urquiaga. Degut al mal temps varem anar a parar a Espinal.

4ª ETAPA (6-2-1975)

ITINERARI: Espinal – Burguete – Roncesvalles.

RESUM: Longitud: 6,5 km. Desnivell: 40 m. Descens: 0 m. Horari: 1,30 h. Temperatura: 13°C màx. 9°C min. Pressió: 1021 mb.

OBSERVACIONS: Etapa curta per carretera que ens va servir per descansar i que pot evitar-se si es va directament a Roncesvalles.

5ª ETAPA (7-2-1975)

ITINERARI: Roncesvalles – Port d'Ibañeta – Pic d'Oranzurieta – Fàbrica de Orbaiceta – Presa d'Irati.

RESUM: Longitud: 27,5 km. Desnivell: 829 m. Descens: 779 m. Horari: 10,5 h. Temperatures: 14°C màx 1°C min. Pressió: 1018 mb.

OBSERVACIONS: Vàrem trobar poca neu al Port d'Ibañeta i a Oranzurieta, però molt menys en el descens. Si no és un any amb molta neu, no val la pena fer l'etapa amb esquis.

6ª ETAPA (8-2-1975)

ITINERARI: Presa d'Irati – Irati – Pas de

les Alforjas – Izalzu.

RESUM . Longitud: 16 km. Desnivell: 640 m. Descens: 640 m. Horari: 8,45 h. Temperatures: 12,5°C màx. 5°C min. Pressió: 1015 mb.

OBSERVACIONS: Com a l'etapa anterior vàrem trobar poca neu en el pas de les Alforjas, però res en el descens doncs està orientat al E.

7ª ETAPA (9-2-1975)

ITINERARI: Izalzu – Port de Lazar – Isaba – Belagua.

RESUM: Longitud: 39 km. Desnivell: 940 m. Descens: 340 m. Horari: 11,30 h. Temperatures: 20°C màx. 6°C min. Pressió: 1009 mb.

OBSERVACIONS: fou una etapa llarga i pesada, doncs solament anàrem per carreteres. Fins Uztarroz és quasi obligat, a 2 km. del poble hi ha una pista que porta a una serradora i d'aquí al port de Belay des d'on per un itinerari complicat es pot arribar a Belagua.

8ª ETAPA (10-2-1975)

ITINERARI. Belagua – Col d'Escoueste – Lescún.

RESUM: Longitud: 19 km. Desnivell: 714 m. Descens: 974 m. Horari: 10,5 h. Temperatures: 10,5°C màx. 0°C min. Pressió: 1008 mb.

OBSERVACIONS: Desorientats per la boira, varem passar el coll d'Insole en lloc del Escoueste com teníem previst i vàrem anar a parar al poble francès de Lescún.

foto: Cesc Estanyol

És molt més lògic per anar a la Mina passar per el coll d'Escoueste i baixar per el barranc d'Acherito.

9ª ETAPA (12-2-1975)

ITINERARI: Lescún – Coll de Pao – La Mina.

RESUM: Longitud: 14,5 km. Desnivell: 1040 m. Descens: 1130 m. Horari: 7 h. Temperatures; 14°C màx. -3°C min. Pressió: 1015 mb.

OBSERVACIONS: Fou el dia de més vent de tota la travessia. Anàrem a la Mina pel coll de Pao perquè en aquest lloc ens esperaven el dia anterior. Però es pot anar directament a Candanchú pel vesant francès, encara que és un mica llarg

per fer l'etapa en un sol dia.

10ª ETAPA (13-2-1975)

ITINERARI: La Mina – Port d'Escalar – Ibón d'Estanés – Bosc de las Hayas – Candanchú.

RESUM: Longitud: 18,5 km. Desnivell: 1092 m. Descens: 410 m. Horari: 10,30 h. Temperatures: 13°C. Màx. -4°C min. Pressió: 1014 mb.

OBSERVACIONS: Degut a la dificultat per trobar l'itinerari entre l'espessa boira, varem trigar molt més temps del previst, arribant a Candanchú de nit.

11ª ETAPA (14-2-1975)

ITINERARI: Candanchú – Canal d'Izas – Coll d'Izas – Formigal.

RESUM: Longitud: 22 km. Desnivell: 1190 m. Descens: 1022 m. Horari: 9,30 h. Temperatures: 15°C màx. -5°C min. Pressió: 1014 mb.

OBSERVACIONS: A Formigal pot arribar-se per tres canals diferents: la d'Astún, la Ruya, i la d'Izas, aquesta última es la més directa i normalment la de millor temps.

12ª ETAPA (15-2-1975)

ITINERARI: Formigal – Sallent de Gállego – Ibón del Respumoso.

RESUM: Longitud; 14,5 km. Desnivell: 570 m. Descens: 140 m. Horari: 5,30 h. Temperatures: 19°C màx. -10°C min. Pressió: 1018 mb.

OBSERVACIONS: Degut a la poca quantitat de neu, el riu que prové de l'Ibon del Respumoso no estava totalment

cobert per la neu, obligant-nos a fer més voltes de les previstes. Al final de la jornada ens varem trobar amb l'equip d'ajuda.

13 ETAPA (16-2-1975)

ITINERAR: Ibon del Respumoso – Coll de la Fache – Refugi Wallón.

RESUM: Longitud: 8,5 km. Desnivell: 800 m. Descens: 985 m. Horari: 4,20 h. Temperatures: 6,5°C màx. -7°C min. Pressió: 1019 mb.

OBSERVACIONS: Fou un dia molt fred i ventós, però clar i amb sol, el descens amb molt bona neu restava orientat al nord.

14ª ETAPA (17-2-1975)

ITINERARI: Refugi Wallón – Coll d'Aratille – Vall d'Ara – Coll des Oulettes – Refugi des Oulettes de Gaube.

RESUM: Longitud: 7,5 km. Desnivell: 1035 m. Descens: 720 m. Horari: 5,30 h. Temperatures: 18°C màx. -6,5°C min. Pressió: 1021 mb.

OBSERVACIONS: Aquesta etapa, com l'anterior, curta però amb bastant desnivell, podrà fer-se en una sola etapa des de el Respumoso fins a Oulettes de Gaube, però com que les etapes següents són bastant llargues, preferirem fer dues etapes curtes que ens servissin per descans. Com l'anterior la neu fou excel·lent

15ª ETAPA (18-2-1975)

ITINERARI: Ref. d'Oulettes – Hourquette d'Ossue – Petit Vignemale – Vall d'Ossue – Gavarnie.

RESUM: Longitud: 15,1 km. Desnivell: 852 m. Descens: 1658 m. Horari: 9,40 h. Temperatures: 20°C màx. -6,5°C min. Pressió: 1024 mb.

OBSERVACIONS: Al estar la vall d'Ossue orientada al E. i com els dos dies anteriors foren solejats, es formà una cresta de gel damunt de la neu que ens privar de gaudir del descens, excepte el tros del Petit Vignemale fins a l'Hourquette d'Ossue. És convenient passar per aquests llocs molt d'hora, doncs en les hores fortes de sol existeix el perill d'allaus, principalment en el lloc més obligat del dia, una petita gorga del riu.

16ª ETAPA (19-2-1975)

ITINERARI: Gavarni – Hourquette d'Allanz – Port nou de Pineta – Ermita de Ntra. Sra. de Pineta – Bielsa.

RESUM: Longitud: 25 km. Desnivell: 1086 m. Descens: 1410 m. Horari: 9,45 h. Temperatures: 15°C màx. -4°C min. Pressió: 1020 mb.

OBSERVACIONS: S'ens oferien tres possibilitats per passar a la vall de Pineta: El Balcó de Pineta, el Port nou de Pineta, i el Port Vell de Pineta. Si bé el Balcó és el camí més curt a l'estiu, al tapar-se de neu, presenta un pendent molt pronunciat; el port de Pineta és el més fàcil però molt més llarg. El més encertat, com comprovarem, és davallar per el port nou de Pineta, és l'itinerari més curt i encara que de pendents impressionants, no presenta

cap dificultat extrema.

17ª ETAPA (20-2-1975)

ITINERARI: Bielsa – Parzán – Pas del Cavalls – Hospital de Gistain.

RESUM: Longitud: 23,5 km. Desnivell: 1276 m. Descens: 851 m. Horari: 8 h. Temperatures: 22°C màx. 2°C mín. Pressió: 1020 mb.

OBSERVACIONS: Teníem previst fer en una sola etapa des de Bielsa fins el Refugi d'Estós, però veiem que l'etapa era excessivament llarga i tenint en compte la poca neu, haguérem de reduir-la malgrat tot el millor sortint de Bielsa, considerar Gistain com a final d'etapa.

18ª ETAPA (21-2-1975)

ITINERARI: Gistain – Granges de Viadós – Port de Gistain – Cabana de Sta. Anna.

RESUM: Longitud: 18,5 km. Desnivell: 1069 m. Descens: 851 m. Horari: 9,10 h. Temperatures: 21,5°C màx. -2°C mín. Pressió: 1019 mb.

OBSERVACIONS: Per anar a l'Hospital de Benasque passant pel Perdiguero, és millor dormir a la cabana de Turmo o al Refugi d'Estós. Anàrem fins a la cabana de Sta. Anna perquè era allà on teníem el dipòsit de material i queviures.

19ª ETAPA (22-2-1975)

ITINERARI: Cabana de Sta. Anna – Borda de Caballé – Cabana de Pla d'Estanys.

RESUM: Longitud: 14,5 km. Desnivell: 590 m. Descens: 200 m. Horari: 7,20

h. Temperatures: 10°C màx. -2°C mín. Pressió: 1019 mb.

OBSERVACIONS: Menys llarga però de més fort desnivell és l'itinerari per Cabana de Turmo, Perdiguero, Remuñe, Hospital de Benasque i Pla d'Estanys.

20ª ETAPA (23-2-1975)

ITINERARI: Pla d'Estanys – Refugi de la Renclusa – Portillón Superior – Aneto – Pla d'Aigualluts – Mulleres – Hospital de Viella.

RESUM: Longitud: 19,7 km. Desnivell: 2524 m. Descens: 2888 m. Horari: 14,50 h. Temperatures: 27°C màx. -10°C mín. Pressió: 1018 mb.

OBSERVACIONS: Fou la etapa més llarga en l'aspecte desnivell, encara que no en longitud. En el cim de l'Aneto visquérem una de les millors sortides de sol, reflectint-se els raigs per sobre un mar de núvols dels que solament sortien els cims de més de 2800 m.

21ª ETAPA (25-2-1975)

ITINERARI: Hospital de Viella – Estany de Rius – Restanca – Port de Goellicres-

foto: Cesc Estanyol

tada – Refugi Ventosa i Calvell.

RESUM: Longitud: 14,5 km. Desnivell: 1133 m. Descens: 459 m. Horari: 8,40 h. Temperatures: 8°C màx. -14°C min. Pressió: 1021 mb.

OBSERVACIONS: Com que era un dia molt fred i a l'anterior havia nevat, tinguérem la millor neu de tota la travessia. El Refugi Ventosa i Calvell el trobarem obert i ple de neu.

22ª ETAPA (26-2-1975)

ITINERARI: Refugi Ventosa i Calvell – Estany Negre – Estany Serrader – Estany Llebre – Estany Llong – Sant Maurici.

RESUM: Longitud: 20,5 km. Desnivell: 1376 m. Descens: 1835 m. Horari: 12,20 h. Temperatures: 20°C màx. -8°C min. Pressió: 1018 mb.

OBSERVACIONS: L'itinerari més curt és: Estany Negre, Coll de Contraig, Estany Llong, Al portar un plànol poc detallat, pujarem un coll a SO, del Contraig, pel que haguérem de baixar a l'estany Llebre i remuntar Aigües Tortes per prendre altre cop l'itinerari previst.

23ª ETAPA (27-2-1975)

ITINERARI: Sant Maurici – Amitges – Coll de Culieto – Estany Gerber – Les Ares.

RESUM: Longitud: 9,5 km. Desnivell: 974 m. Descens: 1115 m. Horari: 8,15 h. Temperatures: 28°C màx. -2°C min. Pressió: 1021 mb.

OBSERVACIONS: Baixant s'ha de pas-

sar l'Estany Gerber per l'esquerra i un cop a aigües braves seguir per l'esquerra per arribar sense problemes a les Ares. No saltres seguirem per la dreta fins un punt en el que per arribar a la carretera del Port de la Bonaigua haguérem de fer 2 rappels de 40 m.

24ª ETAPA (28-2-1975)

ITINERARI: Les Ares – Boren – Alòs d'Isil.

RESUM: Longitud: 20,1 km. Desnivell: 180 m. Descens: 600 m. Horari: 6 h. Temperatures: 19°C màx. -3°C min. Pressió: 1018 mb.

OBSERVACIONS: Teníem previst fer l'etapa per muntanya, Pujant pel Port de la Bonaigua i seguint pel Muntanyó arribar al poble d'Àrreu, però el dia anterior observàrem que l'etapa estava sense gota de neu.

25ª ETAPA (1-3-1975)

ITINERARI: Alòs d'Isil – Estany Major – Pleta Palomera – Tavascan.

RESUM: Longitud: 21,6 km. Desnivell: 1320 m. Descens: 1475 m. Horari: 13,30 h. Temperatures: 18°C màx. -2°C min. Pressió: 1018 mb.

OBSERVACIONS: El tros comprès entre Alòs d'Isil i l'estany Major no està en cap plànol pel que és difícil d'orientar-se, per arribar a l'estany vam haver de travessar tres colls. A Tavascan ens trobarem, altre cop, amb l'equip d'ajuda.

(continuarà)

RETORN A LA NORMALITAT?

Per: Jordi Romagosa (soci 1224)

Encadenament de dates: El dia 4 de juny rebo un e-mail que m'anuncia que el dilluns dia 8 s'obrirà l'Agrupació, el dia 10 un parell de trucades em proposen de fer la trobada de veterans a l'endemà dia 11.

Foto: Pere Mansilla

Quan entrem a l'Agrupació ens rep en Xavier amb l'ampolla de gel hidroalcohòlic, un rajolí i a fregar ben fregades les mans.

Les taules s'han posat de forma per allunyar una mica els assistents.

Ens apleguem 8 amics i amigues, els Bou no han pogut venir per un accident que afortunadament no sembla greu; s'omplen les taules amb les viandes habituals: olives, truita de patates, embotits, croquetes... no hi manca el molt apreciat pa de pessic de na Francina que ella ja havia preparat per l'ocasió i que algú ha passat a recollir i l'ha portat a la taula.

Tots ens mirem amb l'alegria del retrobament, hi ha notícies dels que no han

vingut i són bones. S'inicien les converses. S'afegeix a la festa el president, en Mansilla. Algun malpensat diu que ha vingut a vigilar que no ens sortim de la norma i no fem cap malesa. Ell ens assegura que ha vingut per participar de la nostra alegria i amistat.

Comença el pisolabis, el primer got de cava ens fa alçar a tots i brindem per la nostra salut i la de l'Agrupació.

Les hores han anat passant i cal acomiadar-se, retornar les taules a lloc, desinfectar cadires i taules, arreplegar gots i plats per llençar-los al contenidor corresponent, i repartir-nos els trossos de pa de pessic sobrats per a que els de casa els puguin provar.

Podríem pensar que l'amistat ha vençut al covid 19.

COMIAT A LA MUNTANYA

Des del cim del Montarto, contemplant
la immensitat del nostre Pirineu
amb el cor ple de joia, però plorant,
avui a la muntanya dic: Adéu !.

*El Puigmal, els Encantats i el Mont Perdut,
Vignemale, el Cilindre, Vall d'Ordesa...
noms de cims..., records de joventut,
que avui em fan més dolça la vellesa.*

*Doncs, Adéu!, et dic avui muntanya;
que per mi sols queda la vall,
per passejar-hi, poc a poc, amb ma companya,
i sentint dels ramats algun batall.*

*Més ara, en aquestes hores de veritat,
m'agenollo donant gràcies a Déu!,
Doncs, per mi, tu has sigut Felicitat
i encara, avui, d'ací, puc dir-te: Adéu!.*

Josep Puig Elies
Cim del Montarto d'Aran,
18 de juliol del 1958

Butlletí AEC agost-setembre 1958,
junt amb l'article de R. Dalmau
«Tres-cents quinze anys al Montarto»,
on descriu l'excursió realitzada amb els socis
J. Cuadrench, J. Puig, R. Dalmau, T. Planas,
M. Solé i J. Torres

L'AGRUPA OBERTA

Després de 3 mesos, finalment, el passat 8 de juny, vam poder obrir el nostre local, un cop feta una neteja a fons i amb les mesures de seguretat corresponents. Ara és responsabilitat de tothom complir amb les normes d'higiene, protecció i aforament que s'ens demanen, fins que puguem assolir la normalitat. Esperem que arribi aviat aquest moment, que ens permetrà de fer totes les activitats que habitualment fem al nostre local.

Foto: Carme Collado

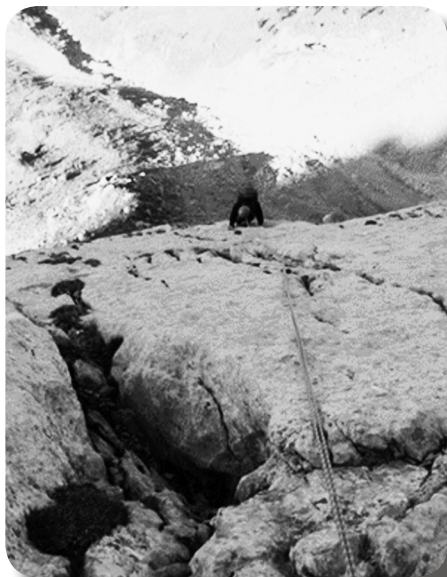
No vols placa, doncs apa, dues tasses MIROIR DE L'ARGENTINE

Via de la I 400m D

Per: Javier Aznar

Com molts suposo de la nostra època, quan el llibre de les 100 millors ascensions del Massís de Mont Blanc va caure a les nostres mans, ens vam fer una llista de desitjos i il·lusions.

Le Miroir de l'Argentine va ser una d'elles.

Va ser la meva primera gran via realitzada amb peus de gat, i fins que no vaig aconseguir tenir la tècnica de l'adherència i canteig ben adquirida no vaig poder realitzar el projecte. Com molts altres, vaig passar per diverses fases en la tècnica de l'escalada, a Montserrat escallant amb bota dura, després per la cleta, una bota de tall baix, i la passada definitiva per a mi van ser els Fire de Boreal, amb el

gran invent de la goma cuita, a finals dels 70 o principis dels 80, en aquest moment va començar un veritable gaudi.

Le Miroir de l'Argentine va ser una prova per a això amb majúscules. Actualment sé que la via està pràcticament equipada, totes les reunions segellades amb químics. Excepte els 120m inicials tota la resta de la longitud de la via és una grandíssima placa de calcària excel·lent amb una certa inclinació per on s'han traçat diversos itineraris més moderns

Si estem a Chamonix com va ser el nostre cas, haurem de superar el Col de Montets, seguir a Martigny i ja a Suïssa, desviar amb direcció a Vevey i Lausanne, a uns 24 km sortim de l'autopista a Bex, seguim a Gryon i Solalex. Actualment el pàrquing és de pagament i tenim en aquest punt un petit refugi amb el mateix nom.

Aproximació a la via: Granges de Solalex, evident el sender ja que tenim davant mateix la gran placa, el sender es dirigeix lleugerament a la dreta de la gran

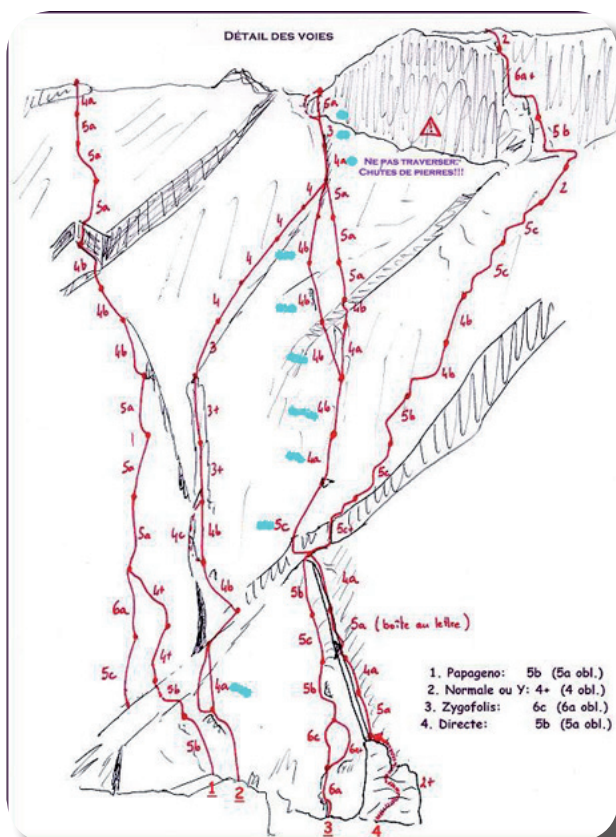
paret deixem un desviament a la nostra esquerra que es dirigeix al Col de la Poreyrette, per on baixarem a l'acabar la via, amb forta pujada en ziga-zaga, arribarem a 1h aprox. La via es situa a l'esq de la gran placa que configura la paret. Actualment hi ha una placa metàl·lica a peu de via.

Descripció de la via: Podrem retallar alguns llargs en funció de la nostra capacitat, la via són 14 llargs, El primer llarg és un diedre canal, el 2n i 3r, discorre per una gran cornisa inclinada que ratlla tota la paret d'esq. a dreta, el 4t i 5è llarg són els més difícils encara que no passen de 4+ i un pas de 5, i segueixen la vora dreta d'una gran cadena situada a l'esquerra de la paret, el 6è i 7è discorre per la gran placa seguint un diedre fins que finalitza ja en plena placa, en aquest punt una gran fissura ascendent ratlla tota la paret, per aquesta gran fissura s'arriba a realitzar fins a 6 llargs, és una meravella d'escalada per l'adherència i qualitat de la roca, l'últim d'aquests llargs ens situa

per sota d'un coll, l'últim llarg serà aconseguir el mateix. En tota la via a més de l'equipament existent, podem col·locar encastadors i Friends fàcilment.

Horari: No referiré el nostre horari, avui seria horrorós, actualment proposen 4h.

Descens: Des del coll, seguir per sender aeri a cresta molt fàcil i passar per l'Haute Corde travessant pel vessant S., tornem a la carena i seguim el sender per baixar fàcilment fins al Col de Poreyrette, seguir l'indicador per camí molt marcat a Solalex, comptar unes 2h.

CALENDARI JULIOL - AGOST

DATA	SECCIÓ	LLOC O ACTIVITAT	VOCAL
04/07/20	Muntanya	Semprepodem: Puigmal	Salvador Monpeat i Àngel Porras
7 juliol dm.	AEC	Reunió Junta directiva	Junta
9 juliol dj.	AEC	Reunió de Veterans	Frederic Planas
11 juliol ds.	Muntanya	Senderisme: Cim de Pla Baguet- Tossal de Rus	Rosa M.Soler
15 juliol dc.	Muntanya	Dimecres al sol: L'Armentera (Baix Camp)	Joan Pastor i Dolors Marro
16 juliol dj.	Muntanya	Reunió informativa Campament d'estiu	Domènec Palau
17 a 19 i 24 a 26 juliol	SIJ	Rutes per la Garrotxa	SIJ
18 al 31 juliol	Grup Jove	Campament obert. Lloc a determinar	Amat Botines
Tots els dimecres	AEC	Labors	Núria Gómez i Mari Guillén
22 al 30 agost	Muntanya	Campament d'estiu Ribera de Cardós	Domènec Palau

Vegeu a continuació informacions més detallades d'algunes de les activitats

DIMECRES AL SOL VOLTA PEL BAIX CAMP L'ARGENTERA

Data: dimecres, 15/07/2020

Hora trobada: 7:00h (Padilla, 255)

Transport: vehicles particulars

Distància: 8 km aprox.

Desnivell: 250m aprox

Temps: 3h

Dificultat: apta per a tots els nivells

Dinar: restaurant a determinar (mes informació en propers dies)

Excursió proposada per: Joan Pastor i Dolors Marro

Telf. contacte: 601 110 287 Pere Mansilla

PUIGMAL

Activitat: Excursió de muntanya per a socis i sòcies

Dia: dissabte, 4 de juliol del 2020

Lloc de trobada: l'Agrup

Hora de trobada: 6,00 h

Transport: vehicles particulars.

Inscripcions: Per inscriure's cal notificar-ho al vocal Salvador Monpeat (659 209 542)

Preu: El cost de la benzina serà repartit entre tots els assistents, exceptuant els xofers.

Distància: 15 km.

Desnivell: 1100 m.

Horari aproximat: 6 h.

Dificultat: moderada

Itinerari: Fontalba, Puigmal, Núria, Fontalba

Material: Motxilla, barret, roba d'abric protectora del vent i pluja, calçat de muntanya, crema solar, aigua, esmorzar i dinar

Vocals: Salvador Monpeat i Àngel Porras

Normativa: és obligat llegir les Normes Generals de les sortides de l'AEC; el fet d'apuntar-se a aquesta activitat, comporta l'acceptació automàtica de les mateixes. Recordem que els inscrits han de tenir el carnet federatiu de la FEEC en vigor, si no, és obligatori contractar una assegurança per a la sortida. Cadascú és responsable de si mateix, del que pugui fer, o del que li pugui passar. SÓN D'OBLIGAT CUMPLIMENT LES MESURES SANITÀRIES VIGENTS DAVANT EL COVID-19.

Apunts de l'excursió: Camí de carena de Fontalba al Puigmal amb magnífiques panoràmiques. Del Puigmal baixarem per la coma de l'Embut fins a Núria. Remuntarem una mica per anar a cercar el camí que tot flanquejant ens retornarà a Fontalba.

SENDERISME

CIM DE PLA BAGUET TOSSAL DE RUS

Activitat: Excursió de muntanya per a socis i sòcies

Dia: dissabte, 11 de juliol 2020

Lloc de trobada: 6:00 a l'Agrupació 6:15 a Fabra i Puig

Transport: Cotxes particulars

(es repartirà el cost de la benzina entre tots, excepte els xofers).

Vocal: Rosa Maria Soler (699 537 419)

Inscripcions: Fins dijous dia 9. Parleu amb la vocal.

Itinerari: Coll de la Creueta - Cim de Pla Baguet (2.031 m) - Coll de la Bassa – Tossal de Rus (2.118 m) - Coll de la Bassa - Coll de la Creueta.

Distància: 8/9 km.

Desnivell: 400m.

Horari: aprox 4h.

Dificultat: Fàcil. Sempre per pistes o prats de pendents suaus. Són uns cims on es pot pujar pràcticament per on es vulgui. Hi ha opció d'escurçar molt l'itinerari, fent només el Cim de Pla Baguet.

Dinar: Al refugi de la UEC de la Molina.

Material: Motxilla, crema solar, barret, roba d'abric protectora del vent i pluja, calçat de muntanya, aigua i esmorzar. Aconsellable dur bastons de muntanya.

Normativa:

- És obligat llegir les Normes generals de les sortides de l'AEC; el fet d'apuntar-se a aquesta sortida, comporta l'acceptació automàtica de les mateixes. Els/les inscrits/es han de tenir el carnet federatiu de la FEEC en vigor, si no, és obligatori contractar una assegurança per la sortida. Cadascú és responsable de si mateix, del que pugui fer o del que li pugui passar .
- Cal seguir en tot moment les normes vigents de protecció per la COVID-19

CAMPAMENT SECCIÓ DE MUNTANYA

ESTIU 2020 - Vall de Cardós

del 22 al 30 d'agost

Trobada informativa

Dia: dijous, 16 de juliol local AEC

Hora: 19:00

Degut a les normatives de prevenció de la pandèmia, s'ha de respectar un màxim d'assistents, (preguen que assistiu una sola persona per parella o unitat familiar, per no sobrepassar el límit permès), i seguir les normes de seguretat com és portar mascareta i fregar-se les mans amb gel.

Com ja sabeu, enguany l'Agrupació organitza el campament d'estiu a LA Vall de Cardós, (més info. butlletí AEC de juny)

El Lloc: CÀMPING LA BORDA DEL PUBILL a Ribera de Cardós.

WWW.campinglabordadelpubill.com.

La reserva del càmping cal fer-la de forma individual, escollint cadascú la modalitat d'allotjament que més li convingui, ja que el càmping ofereix diverses possibilitats (consulteu la pàgina Web del Càmping),

Des de la organització intentarem coordinar aquells que aneu sols i no tingueu mitjà de transport, o vulgueu compartir allotjament si es dona el cas.

Amb llibertat de dates d'entrada i de sorti-

da, essent com sempre una activitat oberta a tots els socis, grans petits i mitjans.

Com en els campaments anteriors es podrà participar a qualsevol de les activitats proposades i coordinades pels participants. Muntanyisme, senderisme, caminades, visites turístiques, us podeu quedar gaudint de les instal·lacions del càmping o podrem anar a pescar amb canya. (agraïrem que cadascú esculli el nivell de dificultat pel qual estigui en condicions).

Apartir de primers de juliol, al taulell d'anuncis de l'Agrupació penjarem la llista de participants. Agraïrem que ompliu els espais buits, dates d'entrada/sortida, si disposeu d'espai al cotxe i espai a l'allotjament que heu reservat.

(Al tancament d'aquesta nota ja som 40 participants)

S'ha creat una llista de Whatsapp, per la informació i propostes del campament, els interessats que no estiguen a la llista, podeu demanar ser inclosos.

Coordinador: Domènec Palau

Tel: 671 40 60 30

email: domenecpalau@gmail.com

PAGAMENTS

ATENCIÓ: NOUS COMPTES BANCARIS CAIXA D'ENGINYERS

AEC: ES72 3025 0017 4114 0003 1058

SIJ: ES34 3025 0017 4514 0003 1061

MOLT IMPORTANT: Al fer l'ingrés, cal indicar SEMPRE
nom, cognom i l'activitat o concepte pel qual es fa el pagament ●

CORREUS ELECTRÒNICS

aec@aec.cat	ere@aec.cat	laribalera@aec.cat
agrupactivitats@aec.cat	caiac@aec.cat	seam@aec.cat
btt@aec.cat	comunicacio@aec.cat	secretaria@aec.cat
butlleti@aec.cat	coordinacio.sij@aec.cat	web@aec.cat
	grupjove@aec.cat	

BUTLLETINS EN PAPER

Ja tenim uns quants exemplars en paper dels butlletins d'abril, maig i juny.
Els socis que tingueu interès en tenir-los, podeu passar a recollir-los per Secretaria.

ALP SPORTS
BARCELONA

Av. Gaudi, 36
93 436 46 43

TOT PER L'ESQUÍ
15% descompte socis A.E.C.
TOT PER MUNTANYA

CINGLES DE BERTÍ. A la Trona (foto: Antoni Guivó)

Famílies al Bertí. La taula de pedra (foto: Cesc Estanyol)

Excursió a Sui. Alzina rodona (foto: Àngel Porras)

HORARI SECRETARIA A.E.C.

De dilluns a divendres de les 18:30 a 21:30 h.

SECCIONS

Secció de Muntanya, Senderisme i curses per muntanya (SM); Secció d'Escalada i Alta Muntanya (SEAM); Secció d'Esquí de Muntanya (SEM); Equip de Recerques Espeleològiques (ERE); Secció d'Esquí (SE); Secció de BTT; Secció Infantil i Juvenil (SIJ); Secció de Caiac; Secció de Cultura (SC); Secció de Turisme Equestre i Escola d'Esports de Muntanya Glacera ●

1912

2013

AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA "CATALUNYA"

Padilla, 255-263, primera planta

08013 Barcelona

tel: 933 024 529

e-mail: aec@aec.cat

web: www.aec.cat

YOUTUBE: www.youtube.com/channel/UCCb4ym048bGSVxewPerla3Q

FACEBOOK: www.facebook.com/AgrupAEC

INSTAGRAM: www.instagram.com/agrupacioexcatatalunya

Edita: AEC

President: Pere Mansilla

Amb la col·laboració de:

**Federació d'Entitats
Excursionistes de Catalunya**
Federació Catalana d'Alpinisme i Escalada

Coordinació: Rosa Maria Soler

Correcció lingüística: Jordi Romagosa

Disseny i maquetació: Xavier Sánchez

Impressió: Empòrium

Dipòsit Legal: B 11805-2015

En aquest butlletí hi col·laboren: Jordi Romagosa, Pere Mansilla, Javier Aznar, família Fernández-Nadal, Albert Sambola, Carme Domene, Àngel Porras, Conxita Güell, Joan Guiv, Jordina Argimon, Bernat Ruiz, Joaquim Casal, Cesc Estanyol, Carme Collado, Salvador Montpeat, Domènec Palau, Antoni Guiv, Rosa M. Soler, Joan Pastor i Dolors Marro ●